18/02/2023

Μητροπολίτης Χίου: Η καθαρή μας ζωή ας γίνει απαρχή μιας νέας πορείας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Στο Θείο Κήρυγμα την Κυριακή της Απόκρεω, ο Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος με αφορμή το ευαγγελικό ανάγνωσμα προτρέπει τους πιστούς να αποφεύγουμε τον σκανδαλισμό.

Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά, *"Χρέος μας είναι να βοηθούμε και όχι να σκανδαλίζουμε τους άλλους, και μάλιστα στις πονηρές εποχές μας, όπου τα μέσα ενημέρωσης δεν έχουν πάντα φόβο Θεού και πολλές φορές μας σκανδαλίζουν με «βρώμικες» ειδήσεις και ελάχιστες καλές. Το σκάνδαλο είναι τόσο μεγάλη αμαρτία, που ο Κύριός μας είπε: «Αν σκανδαλίσεις κάποιον, καλύτερα να δέσεις μυλόπετρα στον λαιμό σου και να πέσεις να πνιγείς στην θάλασσα"*.

Το κήρυγμα του Μητροπολιτη Χίου για την Κυριακή της Απόκρεω

«ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω…» (Α΄ Κορ. 8, 13)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι’ ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, **ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω**. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

ΘΕΙΟ ΚΗΡΥΓΜΑ

Ἡ σημερινὴ τρίτη Κυριακὴ τοῦ Τριῳδίου ὀνομάζεται Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, διότι εἶναι ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ Τριῳδίου ποὺ ἐπιτρέπεται νὰ καταλύσουμε κρέας. Ἐπειδή, λοιπόν, σήμερα «ἀποκρεύουμε» κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, γι’ αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος κάνει λόγο γιὰ τὴν κρεωφαγία: «οὐ μὴ φάγω», λέγει, «κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω…». Ἡ λέξη «κρέας» συνδέει κατὰ κάποιον τρόπο τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα μὲ τὴν σημερινὴ Κυριακή. Αὐτὴ εἶναι, ὅμως, μία σχέση καθαρὰ ἐξωτερική, ἐπιφανειακή, λεκτική. Κατὰ βάθος, κατὰ το νόημα, δὲν ὑπάρχει οὐσιαστικὴ σχέση μεταξύ τους.

Προσέξτε! Γιὰ νὰ καταλάβουμε περίπου τὶ ἐννοεῖ σήμερα ὁ Ἀπόστολος μιλώντας γιὰ κρέατα, πρέπει νὰ μεταφερθοῦμε νοερὰ στὴν ἐποχή του καὶ νὰ θυμηθοῦμε τὶ συνέβαινε τότε. Στὴν ἐποχή, λοιπόν, τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, στὰ πρῶτα ἑβδομήντα χρόνια τοῦ Χριστιανισμοῦ, ζοῦσαν μαζὶ Χριστιανοὶ καὶ εἰδωλολάτρες.Παντοῦ συνέβαινε τὸ ἴδιο, ὅπως φυσικὰ καὶ στὴν Κόρινθο. Ἔτσι οἱ Χριστιανοὶ, ὅταν τοὺς καλοῦσαν οἱ εἰδωλολάτρες, πήγαιναν ἀκόμα καὶ στὸ τραπέζι τους. Μόλις, ὅμως, οἱ οἰκοδεσπότες παρέθεταν τὰ καλομαγειρεμένα φαγητά, κάποια σκέψη τοὺς ἔκοβε ξαφνικὰ τὴν ὄρεξη. Ποιὰ σκέψη; Τὸ κρέας, ποὺ θὰ ἔτρωγαν, ἦταν συνηθισμένο ἢ προερχόταν ἀπὸ εἰδωλόθυτα;

Τὰ εἰδωλόθυτα, ὅπως καὶ ἡ ἴδια ἡ λέξη φανερώνει, ἦσαν κρέατα ἀπὸ ζῶα ποὺ πρὶν λιγο εἶχαν προσφερθεῖ θυσία στοὺς θεούς, στὰ εἴδωλα. Οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τὸ

θυσιαζόμενο ζῶο ἔκαιγαν μόνο τὰ ἐντόσθια καὶ τὰ πόδια. Τὸ ὑπόλοιπο εἴτε τὸ ἔτρωγαν εἴτε τὸ πωλοῦσαν στὰ κρεοπωλεῖα. Ὅσοι Χριστιανοὶ εἶχαν ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα «ἀνοιχτὸ μυαλό», δηλαδὴ ἤξεραν πολὺ καλὰ ὅτι δὲν ὑπάρχουν θεοὶ καὶ γι’ αὐτὸ δὲν λάτρευαν τὰ εἴδωλά τους, ἀγόραζαν καὶ ἔτρωγαν ἀπὸ τὰ κρέατα αὐτά, τὰ εἰδωλόθυτα. Ἄλλοι, ὅμως, Χριστιανοί, πιὸ συνεσταλμένοι, μὲ πιὸ εὐαίσθητη συνείδηση, ὅταν τοὺς ἔβλεπαν νὰ τὰ ἀγοράζουν καὶ νὰ τὰ τρῶνε χωρὶς φόβο, πειράζονταν, σκανδαλίζονταν, στενοχωροῦνταν. Τότε, λοιπόν, ἔγραψε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὸν λόγο ποὺ προαναφέραμε: «οὐ μὴ φάγω κρέας…», δὲν θὰ φάγω κρέας εἰδωλόθυτο, ὄχι γιατὶ φοβᾶμαι μὴ μολυνθῶ, ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν σκανδαλίσω τὸν ἀδελφό μου.

Σκάνδαλο εἶναι τὸ ἐμπόδιο ποὺ βάζουμε μὲ τὰ λόγια, τὶς πράξεις καὶ τὴν συμπεριφορά μας στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Τὸ σκάνδαλο παρεμβάλλεται στὴν πνευματικὴ πορεία καὶ ἐμποδίζει τὴν πνευματικὴ προκοπή. Κάποια συμπεριφορὰ ἀνάρμοστη σὲ Χριστιανό, κάποιος λόγος ἐπιπόλαιος, κάποια παραδείγματα πρὸς ἀποφυγή, καὶ ἄλλα τόσα γίνονται ἀφορμὲς γιὰ νὰ κλονισθεῖ ἡ πίστη τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ. Τὰ σκάνδαλα σπείρονται ἀπὸ τοὺς δαίμονες, ἀλλὰ τρέφονται καὶ αὐξάνονται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Γιὰ παράδειγμα, σκάνδαλο ἔβαλε ὁ ὄφις στὴν Εὔα καὶ ἡ Εὔα στὸν Ἀδάμ (Γεν. 3, 1-7). Σκάνδαλο πῆγε νὰ βάλει ὁ Πέτρος στὸν Κύριο γιὰ νὰ μὴν ἐκτελέσει τὸ θέλημα τοῦ Πατέρα Του καὶ ἄκουσε τὴν ἐπίπληξη: «Ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων» (Ματθ. 16, 23).Σκανδάλισαν αὐτοὶ ποὺ ἔτρωγαν εἰδωλόθυτα τοὺς ἁπλοὺς ἀδελφούς. «Τὰ σκάνδαλα διεγείρουν τὴν προσοχή μας, μᾶς κάνουν προθυμότερους στὸ καλὸ καὶ ἀκονίζουν τὸν νοῦ μας», τονίζει ὁ ἱ. Χρυσόστομος.

Ἀδελφοί μου!

Τρία πράγματα μᾶς ὑπενθυμίζει σήμερα ὁ μακάριος Παῦλος γιὰ νὰ ἀποφεύγουμε τὸν σκανδαλισμό. Τὸ πρῶτο εἶναι ἡ ἀσθενὴς συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ἁπλοὶ ἄνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ φθάσουν στὴν γνώση ἐκείνη ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ ἀξιολογήσουν σωστὰ τὰ πράγματα. Τὸ δεύτερο εἶναι ὅτι οἱ σκανδαλιζόμενοι εἶναι ἀδέλφια μας, μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν τοὺς πληγώσουμε, πληγώνουμε ὅλο τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ τρίτον, νὰ θυμόμαστε ὅτι «Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε», καὶ γιὰ τοὺς τέλειους στὴν γνώση καὶ γιὰ τοὺς ἀτελεῖς στὴν συνείδηση. Εἶναι λυπηρὸ γιὰ ἀσήμαντα πράγματα νὰ σκανδαλίζουμε τὸν ἀδελφό μας. Τὸ ὅτι θὰ ὑπάρξουν σκάνδαλα στὴν ζωή μας δὲν εἶναι στὴν δική μας ἁρμοδιότητα. «Τὸ δὲ μὴ σκανδαλισθῆναι πάντως ἡμέτερον», σημειώνει ὁ ἱ. Ζιγαβηνός. Ἂς σκεφτοῦμε ὅτι οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν κι ἐκεῖνοι ἄνθρωποι, γι’ αὐτὸ καὶ ὁ Κύριος τοὺς προειδοποίησε λέγοντας: «πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοί» (Ματθ. 26, 31). Σκανδαλίσθηκαν, πράγματι, ὅλοι οἱ μαθητές, ἀλλὰ ὁ Κύριος ἦρθε καὶ τοὺς

παρηγόρησε, δέχθηκε αὐτὴν τὴν πνευματική τους ἀδυναμία, τοὺς συγχώρεσε καὶ μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του ἦταν μαζί τους μὲ εὐλογημένες ὑποσχέσεις καὶ ἐμπειρίες. Νὰ καὶ μιὰ ἄλλη ὡραία προτροπὴ τοῦ Ἀποστόλου στὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολή του: «Σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοὶ, νὰ παρακολουθεῖτε σὰν ἄγρυπνοι σκοποὶ ἐκείνους ποὺ δημιουργοῦν τὶς διαιρέσεις καὶ τὰ σκάνδαλα καὶ πολιτεύονται ἀντίθετα πρὸς τὴν ἀποστολικὴ διδασκαλία, τὴν ὁποίαν σεῖς ἐμάθατε. Φεύγετε μακρὰν ἀπὸ αὐτούς» (16, 17).

Τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, οἱ θεῖοι Πατέρες, θὰ μᾶς διαφωτίσουν καὶ πάλι:

Ὁ Μ. Βασίλειος θίγει καὶ μιὰ ἄλλη πλευρά: «Τὶ μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς γιὰ τοὺς σκανδαλίζοντες, μὲ τὸ νὰ πράττουν ἢ νὰ λέγουν τὰ ἀπαγορευμένα, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ σκανδαλίζων φαίνεται πὼς ἔχει περισσότερη γνώση ἢ ἔχει ἱερατικὸ βαθμό. Αὐτὸς ὀφείλει νὰ εἶναι τύπος καὶ ὑπογραμμός».

Ὁ Ἱ. Χρυσόστομος τονίζει: «Ἂς μὴ σκανδαλιζόμαστε ἀπὸ ὅσα λένε οἱ αἱρετικοί, διότι πρόσεξε στὴν ἀρχὴ τοῦ κηρύγματος πόσα σκάνδαλα ὑπῆρχαν. Δὲν ἐννοῶ ἐκεῖνα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τοὺς μὴ Χριστιανούς· – διότι αὐτὰ δὲν ἦταν τίποτα- ἀλλὰ ἐκεῖνα ποὺ προέρχονταν μέσα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία... Τίποτε δὲν θὰ μπορέσει νὰ διαιρέσει τόσο εὔκολα τὴν Ἐκκλησία ὅσο ἡ φιλαρχία. Τίποτε δὲν παροξύνει τόσο τὸν Θεό, ὅσο τὸ νὰ διαιρεθεῖ ἡ Ἐκκλησία. Κι ἂν ἀκόμα ἔχουμε πράξει ἄπειρα καλά, δὲν θὰ καταδικασθοῦμε λιγώτερο ἀπὸ αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι διεμέλισαν τὸ Σῶμά Του, ἐμεῖς οἱ ὁποῖοι διαιροῦμε τὸ ἐκκλησιαστικὸ πλήρωμα... Ὁ Κύριος, ὅμως, λύτρωσε καὶ ἔσωσε τὴν Ἐκκλησία Του μὲ τὸ Τίμιο Αἷμά Του».

Ὁ ἀββᾶς Σισώης λέγει πολὺ σοφά: «Ὅποιος ἔχει ταπεινοφροσύνη, γλῶσσα δὲν ἔχει γιὰ νὰ ἐλέγξει οὔτε μάτια γιὰ νὰ παρατηρεῖ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων οὔτε αὐτιὰ ἔχει γιὰ νὰ ἀκούσει ὅσα δὲν ὠφελοῦν τὴν ψυχή του καὶ δὲν ἔχει νὰ μιλήσει σὲ κανέναν γιὰ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες του».

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος διδάσκει: «Δυστυχῶς, ἐκεῖνος ποὺ παραμέλησε τὴν καρδιά του, στερήθηκε ὅλα τὰ ἀγαθὰ καὶ ἔπεσε σὲ πλῆθος κακῶν. Ἔδιωξε τὴν χαρὰ καὶ γέμισε μὲ πίκρα, θλίψη καὶ στενοχώρια. Ἔδιωξε τὴν εἰρήνη καὶ ἀπέκτησε ἄγχος, ταραχὴ καὶ τρόμο. Ἔδιωξε τὴν ἀγάπη καὶ δέχθηκε τὸ μῖσος. Ἔδιωξε, τέλος, ὅλα τὰ χαρίσματα καὶ τοὺς καρποὺς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ δέχθηκε μὲ τὸ Βάπτισμα καὶ οἰκειώθηκε ὅλες τὶς κακίες, ἐκεῖνες ποὺ κάνουν τὸν ἄνθρωπο ἐλεεινὸ καὶ τρισάθλιο. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνοιχτὴ τὴν ἀγκαλιά της γιὰ νὰ μᾶς ὑποδεχθεῖ. Ἂς τρέξουμε γρήγορα ὅσοι ἔχουμε βαριὰ τὴν συνείδηση. Θὰ γεμίσει τὴν καρδιά μας ἡ εὐτυχία καὶ ἡ μακαριότητα».

Ὁ Ἅγιος Ἄνθιμος ἀπευθυνόμενος στὶς μοναχὲς λέγει: «Ὁ Θεὸς θὰ σᾶς

δοκιμάσει. Μὲ τὶ τρόπο θὰ σᾶς δοκιμάσει; Ἔξαφνα μία ἀδελφὴ θὰ σᾶς πεῖ ἕνα λόγο· ὁ Θεὸς τὴν φωτίζει. Τὸ κάμνει ὁ Θεὸς νὰ δεῖ ἂν ὑπομένετε, ἂν ἐπιμένετε διὰ νὰ ἐργασθεῖτε τὸ καλὸν καὶ νὰ εὐαρεστήσετε τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Θεὸς φωτίζει τὸν ἄλλον νὰ σοῦ πεῖ κάτι, γιὰ νὰ δεῖ, ἔχεις ταπείνωση; ἔχεις ὑπομονή; ἔχεις καρτερία. Διὰ τοῦτο τὸ πρῶτο θεμέλιο ποὺ θὰ βάλετε εἶναι ἡ ταπεινοφροσύνη· αὐτοῦ ἐπάνω θὰ ἀρχίσετε νὰ κτίζετε τὸν πύργο σας καὶ ἡ εὐχή μου, ἡ ταπεινή μου εὐχή, θὰ εἶναι μαζί σας».

Ὁ Ἅγιος Παΐσιος ἔλεγε: «Ὁ κόσμος εἶναι πονηρός, πρέπει νὰ φροντίζουμε νὰ μὴ δημιουργοῦμε σκάνδαλα. Ὁ ἀπρόσεκτος ἀνάβει φωτιὰ καὶ δὲν σκέπτεται ὅτι θὰ πιάσει πυρκαϊὰ ἐκεῖ ποὺ τὴν ἄναψε. Καὶ θὰ καψαλίσει κι ἄλλες ψυχές. Ἐμεῖς ἔχουμε καθῆκον νὰ εὐχόμαστε καὶ νὰ ρίχνουμε καὶ κανένα κουβᾶ νερό. Οἱ ἀπελευθερωμένοι ἀπὸ τὰ πάθη τους ἄνθρωποι, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν κακία, τὸ κακὸ τὸ διορθώνουν μὲ καλωσύνη. Ἂν δοῦν κάποια ἀκαθαρσία ποὺ δὲν καθαρίζεται, τὴν σκεπάζουν μὲ καμμιὰ πλάκα, γιὰ νὰ μὴν ἀηδιάσει ὁ ἄλλος ποὺ θὰ τὴν δεῖ. Τώρα ὁ διάβολος κάνει μουτζοῦρες πολλὲς καὶ μπλέκει πολὺ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τελικὰ θὰ σπάσει τὰ μοῦτρα του».

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Αὐγουστίνος Καντιώτης καταθέτει μὲ τὸν δικό του γλαφυρὸ τρόπο: «Οἱ σκανδαλοποιοὶ εἶναι πολλοί. Νὰ ὁ ἕνας. Εἶναι νηστεία. Νηστεύει; Ὄχι, τρώει μπροστὰ στοὺς ἄλλους καὶ λέει ὅτι ἡ νηστεία δὲν εἶναι τίποτα. Νὰ ὁ ἄλλος. Εἶναι Κυριακὴ πρωὶ καὶ πάει στὸ καφενεῖο. Νὰ ὁ τρίτος. Πάει στὶς ταβέρνες, πίνει, μεθάει. Καὶ γυρίζει στὸ σπίτι του, βασανίζει τὴν γυναίκα του καὶ τὰ παιδιά του καὶ ἀναστατώνει τὴν γειτονιά. Νὰ ὁ τέταρτος. Ἔδιωξε τὴν γυναίκα ποὺ στεφανώθηκε, τὴν παράτησε καὶ ζεῖ τώρα παράνομα μὲ ἄλλη γυναίκα. Νὰ ὁ πέμπτος. Ἀνοίγει τὸ βρωμερό του στόμα καὶ βλαστημάει τὸν Χριστό. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι ἔνοχοι, ὄχι μόνο γιὰ τὴν ἁμαρτία ποὺ κάνουν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν σκανδαλισμὸ ποὺ προκαλοῦν μὲ τὸ κακό τους παράδειγμα».

Ἰδού, λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὸ δίδαγμα ἀπὸ τὸ σημερινό μας κήρυγμα. Προσοχὴ μεγάλη! Ὄχι σκάνδαλα! Ὄχι ἐμπόδια στὴν σωτηρία τῶν ἀδελφῶν μας. Χρέος μας εἶναι νὰ βοηθοῦμε καὶ ὄχι νὰ σκανδαλίζουμε τοὺς ἄλλους, καὶ μάλιστα στὶς πονηρὲς ἐποχές μας, ὅπου τὰ μέσα ἐνημέρωσης δὲν ἔχουν πάντα φόβο Θεοῦ καὶ πολλές φορές μᾶς σκανδαλίζουν μὲ «βρώμικες» εἰδήσεις καὶ ἐλάχιστες καλές. Τὸ σκάνδαλο εἶναι τόσο μεγάλη ἁμαρτία, ποὺ ὁ Κύριός μας εἶπε: «Ἂν σκανδαλίσεις κάποιον, καλύτερα νὰ δέσεις μυλόπετρα στὸν λαιμό σου καὶ νὰ πέσεις νὰ πνιγεῖς στὴν θάλασσα.» (Λουκ. 17, 1 -2). Μὴ γένοιτο!

Χριστιανοί μου!

Ἐμεῖς οἱ ἱερεῖς, οἱ γονεῖς, οἱ δάσκαλοι, ὅλοι εὐθυνόμαστε γιὰ τὴν σωτηρία τῶν

ἀδελφῶν μας, καὶ κυρίως τῶν νέων μας. Ἡ καθαρή μας ζωὴ ἂς γίνει ἀπαρχὴ μιᾶς νέας πορείας μαζὶ μὲ τὴν γλυκόηχη λύρα τοῦ Βερίτη:

«Καὶ μονάχα κοντὰ στὸν Χριστό μας,

τὸν Ἀθάνατο κι Ἄπειρο νοῦ,

ξαναβρίσκουμε πάλι τὸ φῶς μας

π’ ὁδηγεῖ στὴν χαρὰ τ’ οὐρανοῦ.

Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ μόνη πηγὴ,

ποὺ μᾶς δίνει καὶ φῶς καὶ ζωή».

ΑΜΗΝ!